

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/8/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314010153
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8314010153.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Jaroslava Bugeľa a JUDr. Petra Farkaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 06. júna 2018, v trestnej veci obž. O. L. a spol., pre zločin ublíženia na zdraví 155 ods. 1 Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného Y. N. a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/37/2014 zo dňa 24. apríla 2017, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e v napadnutom rozsudku výrok o treste vo vzťahu k obž. O. L..

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovanému O. L., nar. XX.XX.XXXX v T.,
trvale bytom N. hrdinov XXX/X, XXX XX G.

u k l a d á :

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody na 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona z r u š u j e výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/73/2013 zo dňa 29. mája 2013, právoplatným dňa 20. júna 2013, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 10 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne zrušuje aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného Y. N..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/37/2014 zo dňa 24. apríla 2017 bol obžalovaný O. L. uznaný za vinného v bode 1/ z prečinu výtržníctva podľa 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a v bode 2/ z prečinu výtržníctva podľa 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona ako spolupáchateľ podľa § 20 Tr. zákona a obžalovaný Y. N. v bode 2/ z prečinu výtržníctva podľa 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona ako spolupáchateľ podľa § 20 Tr.

zákona v súbehu so zločinom ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona, ktorých sa dopustili na tom skutkovom základe, že

1/ O. L. dňa 04.05.2013 v čase okolo 01.00 hod. na chodbe v bare Eurohotel Laborec na Ulici A. Warhola v Medzilaborciach fyzicky napadol G. N. a to takým spôsobom, že ho chytil za tričko, pritiahol ho k sebe a udrel ho svojou hlavou do oblasti tváre za prítomnosti iných osôb, čím takto G. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. č. XXX, okres G., utrpel otras mozgu, pomliaždenie tváre s krvnými podliatinami a zlomeninu nosovej kosti s dobou liečenia najmenej 9 dní, počas ktorých mal sťažené dýchanie nosom pre opuch nosovej sliznice, bolesti hlavy, nemohol vykonávať náročnejšie fyzické aktivity a v dôsledku opuchu tváre vzbudzujúcim súcit mal obmedzený spoločenský styk,

2/ O. L. a Y. N. dňa 05.05.2013 v čase okolo 03.15 hod. pri barovom pulte Eurohotel Laborec na Ulici A. Warhola v Medzilaborciach, po predchádzajúcej hádke medzi Y. N. a D. R., fyzicky napadli D. R. a to takým spôsobom, že ho bili päšťami do oblasti tváre, a keď spadol na zem, do neho na zemi spoločne viackrát kopli, následne Y. N. povedal O. L. „nechaj, ja ho dorazím“ a sám mu rukami chytil hlavu a protipohybom mu kolenom vrazil do tváre, čím týmto úderom poškodenému D. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. N. XX, okres T., spôsobil trieštivú zlomeninu pravej prínosovej dutiny s posunom úlomkov, zlomeninu jarmovo-čelustného kostného komplexu tváre vpravo, pomliaždenie pod pravým okom s krvnou podliatinou a vybočenie nosovej priehradky doprava s dobou liečenia 55 dní.

Za to bol obžalovanému O. L. podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona prihládajúc na § 38 ods. 2 Tr. zákona, na § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody na 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd zaradil obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona prvostupňový súd zrušil výrok o treste uloženom obvinenému trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T 73/2013 zo dňa 29. mája 2013, právoplatným dňa 20. júna 2013, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 10 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súd súčasne zrušil aj všetky obsahovo nadväzujúce rozhodnutia, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovanému Y. N. okresný súd uložil podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona prihládajúc na § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona, podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona a § 46 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody na 4 roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd zaradil obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku bola uložená obvinenému Y. N. povinnosť zaplatiť náhradu škody spôsobenú spáchaným trestným činom pošk. zdravotnej poisťovni N. Q. - náhrada škody za zdravotnú starostlivosť poskytnutú poisťencovi : Bc. D. R. vo výške 2.134,54 eur.

Proti tomuto rozsudku podali ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obž. Y. N. a v zákonom stanovenej lehote, čo do výroku o uloženom treste obžalovanému O. L., prokurátor.

Obžalovaný Y. N. prostredníctvom svojho obhajcu v neskoršie predložených písomných dôvodoch odvolania uvádza, že nepopiera skutočnosť, že mal fyzický konflikt s poškodeným D. R., avšak toto jeho konanie nemalo byť posudzované ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona, lebo následkom jeho konania poškodený neutrpel zranenie, ktoré by si vyžiadalo takú dlhú dobu liečenia, aby malo byť kvalifikované ako ťažká ujma na zdraví. Iniciátorom samotného konfliktu bol poškodený a obž. O. L., čo súd pri svojom rozhodovaní vôbec nebral v úvahu. Zo znaleckých posudkov je jednoznačne preukázané, že dĺžka po ktorú bol obmedzený obvyklý spôsob života u poškodeného D. R., nepresiahla 40 dní, a preto jeho konanie, resp. následok nemôže byť považovaný za ťažkú ujmu na zdraví, ale len ako ľahkú ujmu na zdraví. Poškodený predlžoval dobu práceneschopnosti z dôvodu, že žiadal od obž. N.

finančné prostriedky vo výške niekoľko tisíc eur a žiadal, aby mu ich zaplatil, lebo inak bude maródovať tak dlho, aby bol postihnutý. Okolnosť dĺžky obmedzenia obvyklého spôsobu života je kvalifikačným momentom a obžalovaný mal byť uznaný za vinného z prečinu výtržníctva a maximálne z trestného činu ublíženia na zdraví s iným následkom ako ťažkej ujmy. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

Prokurátor vo vzťahu k obž. O. L. považuje uložený trest za nezákonný a na jeho nápravu je potrebné pôsobiť prísnejším nepodmienečným trestom odňatia slobody a to z dôvodu individuálnej a generálnej prevencie. Obžalovaný je osobou so sklonsmi k páchaniu násilnej trestnej činnosti, o čom svedčí aj skutočnosť, že v minulosti už bol za takúto a obdobnú trestnú činnosť právoplatne odsúdený. Na rozdiel od názoru súdu nemá za to, aby u obž. L. bola zistená poľahčujúca okolnosť, pretože jeho priznanie v záverečnej reči a oľutovanie skutkov je potrebné považovať za formálne, s vedomím uznania viny a hrozby nepodmienečného trestu. Naopak prevažuje u neho prirážajúce okolnosti uvedené v § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, prípadne uložiť obž. O. L. nepodmienečný trest odňatia slobody v hornej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby, resp. pri hornej hranici a pre jeho výkon ho zaradiť do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

K takto podanému odvolaniu prokurátora sa vyjadril obž. O. L. prostredníctvom svojho obhajcu a má za to, že pri ukladaní trestu súd postupoval zákonne a správne a to najmä s prihliadnutím na skutkový a právny stav veci, osobu páchatela, existenciu poľahčujúcich a prirážajúcich okolností, čo súd aj podrobne rozviedol. Navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodne zamietnuť.

Na základe takto podaných odvolaní krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že iba odvolanie prokurátora je dôvodné.

Úvodom krajský súd konštatuje, že rozhodoval na verejnom zasadnutí v neprítomnosti obžalovaného Y. N., pretože na takýto postup mal splnené všetky zákonné podmienky uvádzané v §§ 292 ods. 1, 293 ods. 5, 6 a § 66 ods. 3 Tr. por. Z uvedených ustanovení Trestného poriadku vyplýva, že verejné zasadnutie o odvolaní obžalovaného nie je možné konať (s výnimkou, ak obžalovaný s konaním v jeho neprítomnosti súhlasí alebo sa odmietne zúčastniť) iba vtedy, ak je vo výkone trestu odňatia slobody alebo vo väzbe alebo ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje 10 rokov, čo v prejednávanom prípade nebolo. Odvolací súd zároveň obžalovaného riadne a včas upovedomil (tzn., že podľa § 292 ods. 1 Tr. por. jeho účasť na verejnom zasadnutí nepokladal za nevyhnutnú). Obž. Y. N. si však upovedomenie o verejnom zasadnutí, ktoré mu bolo doručované na adresu uvedenú v prípravnom konaní ako aj v konaní pred prvostupňovým súdom (pri doručovaní napadnutého rozsudku na základe príkazu na zatknutie), ako adresa na doručovanie, prostredníctvom Slovenskej pošty nevyzdvihol v odbernej lehote (§ 66 ods. 3 Tr. poriadku), a preto jej márnym uplynutím je zo zákona zásielka považovaná za doručenú. Krajský súd teda na verejnom zasadnutí v neprítomnosti obžalovaného Y. N., pri splnení vyššie uvedených zákonných podmienok, prerokoval podané odvolania a to aj napriek predloženiu dočasnej práceneschopnosti obž. Y. N. prostredníctvom jeho obhajcu v deň konania verejného zasadnutia, keďže síce v súlade s § 293 ods. 8 Tr. por. hodnoverným spôsobom ospravedlnil svoju neúčasť, avšak súčasne písomne nepožiadaval o to, aby sa verejné zasadnutie uskutočnilo za jeho prítomnosti.

Konštatujúc splnenie podmienok na vykonanie verejného zasadnutia odvolací súd uvádza nasledovné. Ako vyplýva z predloženého trestného spisu, v predmetnej trestnej veci už raz krajský súd konal a rozhodoval a na podklade odvolania obidvoch obžalovaných svojím uznesením pod sp. zn. 6To/2/2016 zo dňa 7.6.2016 zrušil v tom čase napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol a to z dôvodov tam bližšie rozvedených.

Vzhľadom k tomu, že odvolanie bolo podané len zo strany obž. Y. N. čo do výroku o vine, ktorý sa týka iba skutku uvedenom pod bodom 2/ a prokurátorom len čo do výroku o uloženom treste obž. O. L., krajský súd na podklade takto podaných odvolaní preskúmal iba výrok o vine týkajúci sa obž. N. pri uvedenom skutku a primeranosť trestu u obž. L..

Krajský súd v prvom rade poukazuje na vykonané dokazovanie týkajúce sa skutku, ktorý bol u obž. Y. N. posúdený ako prečin výtržníctva podľa 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona v súbehu so zločinom ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona. Vo vzťahu k tomuto skutku boli vykonané dôkazy v celom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch dokazovania. Tieto skutkové okolnosti považuje odvolací súd za správne, s nimi sa stotožnil. a keďže prvostupňový súd v odôvodnení svojich rozhodnutí podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, krajský súd na tieto rozhodnutia súdu prvého stupňa, z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností, v celom rozsahu odkazuje.

Odvolací súd konštatuje, že prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcom podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu a to aj s prihliadnutím na návrhy a námietky procesných strán.

Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodíť bezpečný záver, že obžalovaný Y. N. spáchal skutok, ktorý mu bol obžalobou kladený za vinu. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ na záverečnú myšlienkovú činnosť aj nadriadeného súdu, ktorá spočívala v zhodnotení dôkazov v zmysle uvedených zásad vyplývajúcich z § 2 ods. 12 <http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3507547&FragmentId2=3507547&VirtualDate=20.+12.+2000> Trestného poriadku a na vytvorenie záverov o tom, či, ako a k akému skutku došlo. Z obsahu odôvodnenia rozsudku vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

V súlade s vyššie uvedeným preto aj podľa názoru krajského súdu, výrok o vine o obžalovaného Y. N. je možné ustáliť predovšetkým na základe výpovede pošk. D. R., ktorý popisoval priebeh konfliktu medzi ním a obžalovanými O. L. a Y. N., pričom počas fyzického napádania obž. N. povedal obž. L., aby ho nechal, že ho dorazí a zobral mu hlavu, zodvihol ju a vrazil mu kolenom do oblasti tváre, na čo stratil vedomie a neskôr si už pamätá len sanitku, ktorá ho viezla do nemocnice. Taktiež svedok G. O. videl ako obž. N. chytil poškodeného R. sa bundu, stiahol ho na zem a kolenom ho udrel do tváre. Celú bitku vyvolal Y. N., ktorý dal pošk. R. „kolenačku“ a potom bol agresívny aj L.. Uvedené potvrdil aj svedok B. L., ktorý stál pri barovom pulte spoločne so svedkom G. O.. Svedok C. T. popísal hádku medzi obž. Y. N. a pošk. R., ako aj ich následný fyzický konflikt a to aj s obž. O. L., pričom obž. N. kričal obž. L., aby ho už nechal, že ho dobije sám. V zhode s uvedeným vypovedal aj svedok G. L.. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na závery znaleckého posudku znalca G. G. E., ktorý popísal zranenia, aké utrpel pošk. D. R. pri tomto konflikte a to trieštivú zlomeninu pravej prínosovej dutiny s posunom úlomkov, zlomeninu jarmovo-čelustného kostného komplexu tváre vpravo, pomliaždenie pod pravým okom s krvnou podliatinou a vybočenie nosovej priehradky doprava, pričom intenzita vedeného násillia bola stredne ťažkého až ťažkého stupňa. Mechanizmus vzniku zranení zodpovedá tomu, čo udával poškodený, teda kopnutie kolenom do oblasti tváre. Doba liečenia a práceneschopnosti (56 dní) zo súdno-lekárskeho hľadiska zodpovedá závažnosti vzniknutých poranení a vzniknutej komplikácii.

Súhrn týchto priamych a nepriamych dôkazov preukazuje vinu obžalovaného Y. N. a tvorí nám logickú a ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňajúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti zažalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného.

Správne preto prvostupňový súd konanie obžalovaného Y. N. po právnej stránke posúdil, ak toto kvalifikoval ako prečin výtržníctva podľa 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona v súbehu so zločinom ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona. Obžalovaný Y. N. na mieste verejnosti prístupnom v bare Eurohotela Laborec fyzicky napadol pošk. R. spoločne s obž. O. L., pričom mu úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, čím takto naplnil po objektívnej a subjektívnej stránke skutkovú podstatu uvedených trestných činov.

Okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami vo vzťahu k obž. Y. N., pričom ako vyplýva z výrokovej časti napadnutého rozsudku vyhodnotil existenciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona a priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. h/ Tr. zákona a pri ukladaní trestu postupoval v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zákona (aj keď v odôvodnení rozsudku uvádza priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona a trest ukladal podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona, čo ale nezodpovedá skutočnému stavu). Keďže tento výrok nebol zo strany prokurátora u tohto obžalovaného napadnutý odvolaním, krajský súd viazaný zákazom zmeny k horšiemu, bližšie už nepreskúmaval, či boli splnené podmienky na priznanie poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. l/ Tr. zákona, t.j. priznanie sa a úprimné oľutovanie trestného činu. Pokiaľ sa jedná o priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. h/ Tr. zákona, teda spáchanie viac trestných činov, táto bolo zo strany súdu prvého stupňa ustálená v súlade so zákonom.

Vychádzajúc preto z uvedeného má aj krajský súd za to, že okresný súd v rámci všeobecných zásad platných pre ukládanie trestov dostatočne vyhodnotil všetky okolnosti, ako aj momenty, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním takejto trestnej činnosti, pričom zväžil aj okolnosti na strane obžalovaného Y. N..

Krajský súd sa preto stotožnil s rozhodnutím okresného súdu ohľadne výšky trestu a spôsobu jeho výkonu, pričom má za to, že uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov zodpovedá zásadám pre ukládanie trestov, ako z pohľadu individuálnej, tak aj z pohľadu generálnej prevencie.

Zákonom zodpovedajúce je aj rozhodnutie prvostupňového súdu o spôsobe výkonu uloženého trestu. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je teda rozhodnutie okresného súdu o tom, že výkon uloženého trestu odňatia slobody obžalovaný vykoná v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, zákonné. Odvolací súd konštatuje, že boli splnené zákonné podmienky pre výkon takejto trestu, vzhľadom na to, že obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Vo vzťahu k výroku o treste u obž. O. L., ktorý bol napadnutý odvolaním prokurátora, krajský súd uvádza nasledovné. Je potrebné uviesť, že obžalovaný bol doposiaľ 9-krát súdne trestaný a to aj za násilnú trestnú činnosť a bol viackrát vo výkone trestu odňatia slobody. Správne konštatuje prvostupňový súd, že obžalovaný teraz žalovaný skutok spáchal počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody určenej Okresným súdom Košice I, ktorého rozhodnutím 4Pp/37/2011 zo dňa 20.7.2011 bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/97/2010 zo dňa 25.8.2010 na 7 mesiacov.

Súd prvého stupňa súčasne podrobne rozobral aj dôvody ukládania súhrnného trestu, s čím sa stotožnil aj odvolací súd a z dôvodu neopakovania už raz uvedených skutočností naňho odkazuje.

Krajský súd však opätovne preskúmal poľahčujúce a priťažujúce okolnosti ustálené okresným súdom u obž. O. L., pričom priznanie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona- spáchanie viac trestných činov- pokladá za vecne správne. Zároveň ale zistil aj existenciu ďalšej priťažujúcej okolnosti na strane obžalovaného L. podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, keďže podľa odpisu z registra trestov je zrejmé, že obžalovaný bol opakovane v minulosti odsúdený. Na túto okolnosť ale nebolo možné u obžalovaného L. prihliadať, keďže v poradí prvom odsudzujúcom rozsudku, ktorý ale nebol zo strany prokurátora napadnutý odvolaním v neprospech obž. L., táto priťažujúca okolnosť nebola ustálená a jej priznanie v terajšom odvolacom konaní by znamenalo zhoršenie postavenia obž. O. L., čo by bolo v rozpore s ust. § 322 ods. 3 Tr. poriadku.

Aj napriek vysloveniu vážnej pochybnosti prvostupňovým súdom ohľadne úprimného oľutovania spáchania skutku týmto obžalovaným, najmä z dôvodu formálnosti a účelovosti jeho prejavu ľútosť, priznal aj poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zákona. Odvolací súd má ale na rozdiel od okresného súdu za to, a v tejto časti dáva za pravdu prokurátorovi, že tento prejav obžalovaného nebol úprimný. Obžalovaný sa totiž ku skutku v konaní pred okresným súdom nepriznal a až pri prednese záverečnej reči a posledného slova svoje konanie oľutoval. Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona predpokladá okrem priznania sa páchatel'a aj úprimné oľutovanie trestného činu. Či k takému oľutovaniu došlo je potrebné posúdiť podľa konkrétnych okolností prípadu, vrátane procesných prejavov páchatel'a. Aby súd mohol priznanie sa páchatel'a k spáchaniu trestného činu v akejkoľvek

podobe hodnotiť v jeho prospech, musí svedčiť o jeho snahe po náprave a nesmie byť urobené len formálne, pod ťarchou usvedčujúcich dôkazov. Požiadavkou, aby ľútosť páchatel'a bola úprimná, sa kladie dôraz na skutočnosť, že nebude stačiť iba formálny prejav. Vyžaduje sa kvalitatívne vyšší prejav vnútorného postoja páchatel'a k svojmu trestnému činu, a to na základe jeho správania po čine.

Prihliadajúc na uvedené preto krajský súd zrušil napadnutý výrok o treste u obž. O. L. a sám vo veci rozhodol.

Keďže vzhľadom na nepriznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. I/ Tr. zákona u obž. O. L. a prevažne prirážajúcich okolností, odvolací súd pri ukladaní trestu bol povinný postupovať podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona, teda zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby u najprísnejšieho trestného činu (výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 Tr. zák.) o jednu tretinu a trest ukladal v rozmedzí od 1 roka až 3 roky. V tejto súvislosti je ale nutné podotknúť, a to aj vzhľadom na návrh prokurátora ohľadne výšky trestu, že v poradí prvým rozsudkom Okresného súdu Humenné v tejto trestnej veci zo dňa 17. júna 2015 bol tomu obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 2 roky, a keďže v tom čase prokurátor nepodal voči tomuto výroku odvolanie, nie je možné obžalovanému už v terajšom konaní uložiť prísnejší trest.

Krajský súd následne pri určovaní druhu trestu a jeho výmery vychádzal jednak z hodnotenia osoby obžalovaného ako aj závažnosti činu. S prihliadnutím na osobu obžalovaného, ktorý bol opakovane v minulosti odsúdený, viaceré postihnutia za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, ako aj na okolnosti spáchania činu a na spôsobený následok odvolací súd má za to, že uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, t. j. v strede zákonom stanovenej trestnej sadzby, spĺňa všetky kritériá uvedené v § 34 Tr. zákona tak z pohľadu individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Spáchanie súdených trestných činov v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, predchádzajúce viaceré odsúdenia ako aj výkony skôr uložených nepodmienečných trestov odňatia slobody aj podľa názoru odvolacieho súdu, neumožňovali uložiť obžalovanému O. L. iný ako nepodmienečný trest odňatia slobody, keďže ani predtým uložené tresty odňatia slobody nevedli u tohto obžalovaného k náprave a vedeniu riadneho spôsobu života.

Krajský súd zároveň rozhodol o spôsobe výkonu uloženého trestu u obž. O. L., ktorého zaradil na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Odvolací súd konštatuje, že boli splnené zákonné podmienky pre výkon takéhoto trestu, vzhľadom na to, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd prvého stupňa na druhej strane zákonne a správne rozhodol o priznaní nároku na náhradu škody zdravotnej poisťovni N. a.s. voči obž. Y. N., keďže poškodenému R. bola poskytnutá zdravotná starostlivosť v uplatňovanej výške.

Vo vzťahu k dôvodom odvolaníam obžalovaného Y. N. poukazuje krajský súd na vyššie uvedené skutočnosti a okolnosti, ktorými sa riadil pri preskúmaní napadnutého výroku o vine a treste, pričom na základe zhora uvedených dôkazov, mal aj odvolací súd za preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku takým spôsobom, akým bol uznaný za vinného a to súčasne pri spôsobení ťažkej ujmy na zdraví poškodenému D. R.. Obžalovaný si taktiež musel byť vedomý, že úderom kolena, pričom intenzita vedeného násillia bola stredne ťažkého až ťažkého stupňa, do oblasti tváre môže mať za následok vznik ťažkej ujmy na zdraví. Napokon aj zo samotného vyjadrenia obžalovaného „nechaj, ja ho dorazím“ je zrejmý jeho úmysel vo vzťahu ku zamýšľanému následku.

K namietanej dĺžke práceneschopnosti poškodeného, čo bol kvalifikačný moment posúdenia konania obžalovaného, je potrebné uviesť, že ani samotný znalec túto nespochybnil a práve naopak, táto zo súdno-lekárskeho hľadiska zodpovedá závažnosti vzniknutých poranení a vzniknutej komplikácii. Aj keď pri nekomplikovanom priebehu liečby sa zranenia zhoja v priebehu 38-40 dní u poškodeného R., bola liečba komplikovaná vznikom empyemu (nahromadenia hnisu) v pravej prínosovej dutine, a preto došlo aj k predĺženiu liečby. Je ale potrebné si uvedomiť, že uvedenú komplikáciu si nespôsobil poškodený sám napr. nedodržiavaním liečebného režimu, zanesením si infekcie ale podobne, ale táto bola v príčinnej súvislosti s predmetným úrazom, za čo poškodený nemôže niesť zodpovednosť, ale naopak uvedená skutočnosť je krytá zavinením obžalovaného N.. Konštantne totiž platí, že pri správnom posudzovaní konania páchatel'a, ktorým útočil proti zdraviu občana, nemožno vychádzať len z toho, akú

ujmu na zdraví poškodeného týmto útokom spôsobil, ale treba prihliadať aj na okolnosti, za akých sa útok uskutočnil, akým predmetom sa útočilo a aké nebezpečenstvo napadnutému z útoku hrozilo.

Čo sa týka odvolania prokurátora, tomuto krajský súd vyhovel poukazujúc na dôvody uvedené vyššie.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.